

कन्दर्पकेतु (क^० + केतु) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 560.
कन्दर्पकेल (क^० + केल) m. Titel eines Werkes Sis. D. 200, 8.
कन्दर्पजीव (क^० + जीव) m. N. einer Pflanze (s. कामवृद्धि) RĀGĀN. im ÇKDr.

कन्दर्पमुसल (क^० + मु^०) m. das männliche Glied TRIK. 2, 6, 24.
कन्दर्पप्रङ्खल (क^० + प्र^०) m. eine bes. Art coitus: प्रङ्खलवन्धविशेषः । तस्य लक्षणम् नारी पदद्वयं स्थाप्य कान्तस्योत्तद्वयोपरि । कटिं चेदेलपेदाश्रु वन्धः कन्दर्पप्रङ्खलः ॥ इति रतिमञ्जरी । ÇKDr.

कन्दर्पसिद्धात (क^० + सि^०) m. N. pr. eines Scholiasten des SUPADMA COLEBR. Misc. Ess. II, 47.

कन्दल m. f. n. TRIK. 3, 5, 24. 1) m. f. n. (nach H. an. nur n.) a) Schädel (केपाल) MED. I. 69. DHAR. (m.) im ÇKDr. Statt केपाल hat H. an. 3, 631 कलाप und dieselbe Lesart für MED. hat der Sch. zu AMAR. 48. — b) ein junger Schoss H. an. MED. — c) ein sanfter Ton, कलधनि MED. कर्धनि (!) H. an. — d) ein widerwärtiges Naturereigniss (उपराग) H. an. MED. — e) Tadel (अपवाद) ÇABDAR. im ÇKDr. — 2) m. a) Gold. — b) Kampf DHARĀNĪ im ÇKDr. — 3) f. कन्दली a) eine Art Antilope AK. 2, 5, 9. H. 1294. H. an. MED. — b) eine best. Pflanze H. an. MED. Musa sapientum ÇKDr. WILS. = भूमिकन्दली ÇABDAR. beim Sch. zu ÇIÇ. 6, 30. Neben कदली (Musa sapientum) SUÇR. 1, 143, 22. आरक्तारात्रिभिरिपं कुमुदैर्वकन्दली सलिलगर्भैः । कोपादत्तर्वाप्ये स्मर्यति मां लोचने तस्याः ॥ VIKR. 78. कन्दलीनरीनृत्यमान DHŪRTAS. 67, 8. कन्दली neben नीप MECH. 21. कन्दलीदल RĪ. 2, 5. — c) Lotussamen (पद्मबीज) RĀGĀN. im ÇKDr. — d) Fahne TRIK. 2, 8, 58. — 4) n. die Blume der कन्दली, = शिलोन्धपुष्प TRIK. 2, 4, 25. = भूमिकन्दल्याः पुष्पम् Sch. zu ÇIÇ. 6, 30. वसुधा कन्दलधवला BHARṬ. 1, 43. RAGH. 13, 29 (Sch. in der Calc. Ausg.: = कदलीपुष्प, viell. Pilz). Scheint auch die Pflanze selbst zu bezeichnen: कन्दलदल AMAR. 48 (Sch.: कन्दलं वार्षिकलताविशेषो नवाङ्कुरो वा). — Vgl. कदल.

कन्दलता (क^० + ल^०) f. N. eines Knollengewächses (मालाकन्द) RĀGĀN. im ÇKDr.

कन्दलित (von कन्दल) adj. gaṇa tārkaḍi zu P. 5, 2, 36. viell. mit Pilzen bedeckt; nach WILS. budden, blown; put forth, emitted. — Vgl. कन्दलिन.

कन्दलिन (wie eben) adj. viell. mit Pilzen bedeckt: भूमयः कन्दलिन्यः BHARṬ. 1, 42. — Nach einem Sch. zu AK. 2, 5, 9 als m. = कदली eine Art Antilope.

कन्दलीकुसुम (क^० + कु^०) n. Pilz ĠAṬĀDH. im ÇKDr. — Vgl. कन्दल 4.

कन्दवत् (von कन्द) m. eine Species der Soma - Pflanze (knollig) SUÇR. 2, 168, 14.

कन्दवर्धन (क^० + व^०) m. die Knolle des Amorphophallus campanulatus Bl. (प्रूणा) RĀGĀN. im ÇKDr. — Vgl. कन्द.

कन्दवल्ली (क^० + व^०) f. N. einer Pflanze (बन्ध्याकर्कोटकी) RĀGĀN. im ÇKDr.

कन्दप्रूणा (क^० + प्रू^०) m. Amorphophallus campanulatus Bl. RĀGĀN. im ÇKDr. — Vgl. कन्द und प्रूणा.

कन्दसंज्ञ (क^० + संज्ञा) n. = कन्द 3. TRIK. 2, 6, 14.

II. Theil.

कन्दसार n. Indra's Wald TRIK. 1, 1, 61. — Zerlegt sich lautlich in कन्द + सार.

कन्दाष (कन्द + घ्राष) m. ein best. Knollengewächs (धरणीकन्द) RĀGĀN. im ÇKDr.

कन्दामृता (कन्द + अमृता) f. = कन्दगुञ्जी RĀGĀN. im ÇKDr. u. कन्दगुञ्जी.

कन्दार्क (कन्द + अर्क) m. Amorphophallus campanulatus Bl. RĀGĀN. im ÇKDr. — Vgl. कन्द.

कन्दालु (von कन्द) m. N. verschiedener Pflanzen: 1) = कासालु; 2) = धरणीकन्द; 3) = त्रिपर्णिका RĀGĀN. im ÇKDr.

कन्दिन् (wie eben) m. Amorphophallus campanulatus Bl. RĀGĀN. im ÇKDr.

कन्दिरी f. Mimosa pudica (लज्जालुवृत्) VAIDJ. im ÇKDr.

कन्द्री s. मांसकन्द्री.

कन्दु Uṇ. 1, 14. m. f. eine eiserne Pfanne AK. 2, 9, 30. TRIK. 2, 9, 6. H. 921. SUÇR. 1, 230, 17. 2, 181, 10. कन्दुपक्वा in der Pfanne gar geworden, geröstet, gedörst: कन्दुपक्वानि तैलेन पायसं दधि शक्तवः । द्वित्रैरतानि भोज्यानि प्रुग्मेक्षकतान्यपि ॥ KŪRMA - P. im TITTHĀDIT. im ÇKDr. विपणिक्कन्दु (im Prākṛt) MĀLAV. 24, 21.

कन्दुक ÇĀNT. 2, 8. 1) m. Spielball AK. 2, 6, 2, 40. TRIK. 2, 6, 43. H. 689 (nach dem Sch. auch n.). MBu. 3, 10042. R. 1, 9, 14. BHARṬ. 2, 83. प्रायः कन्दुकपातेन पतत्यार्यः पतन्नपि Suppl. 14 (vgl. PAÑĪAT. II, 170). HIT. I, 168. KUMĀRAS. 1, 29. 5, 11. 49. KATHĪS. 20, 213. BHĀG. P. 3, 20, 35. 4, 4, 5. 5, 9, 19. 8, 12, 21—23. DAÇAK. 116, 13. Am Ende eines adj. comp. f. आ RAGH. 16, 83. Vgl. गोपुङ्क und कपिकन्दुक. — 2) n. Kopf/kissen: भूः पर्यङ्के निशुन्नलता कन्दुकं खं वितानम् BHARṬ. 3, 93.

कन्दुकप्रस्थ (क^० + प्र^०) m. N. pr. einer Stadt gaṇa karkyaḍi zu P. 6, 2, 87.

कन्दुकेश (कन्दुक + ईश) N. pr. Verz. d. B. H. No. 491.

कन्देर 1) m. der weisse Lotus, Nymphaea esculenta Roxb. — 2) n. der blaue Lotus ÇABDAR. im ÇKDr. — Vgl. कन्दर, कन्देरा.

कन्देरा m. Nymphaea esculenta Roxb. TRIK. 1, 2, 33. — Vgl. कन्दर und कन्देर.

कन्देद्रवा (कन्द + उद्रव) f. = कन्दगुञ्जी RĀGĀN. im ÇKDr. u. कन्दगुञ्जी.

कंध (कम् Wasser + धं tragend) m. Wolke ÇABDAR. im ÇKDr.

कंधर 1) m. (SĪRAS. zu AK. BHĀG. P. 6, 12, 33) und f. कंधरा (कम् Kopf + धर tragend) Hals AK. 2, 6, 2, 39. H. 586. H. an. 3, 533. MED. r. 124. HĪR. 174. JĀGĀN. 2, 220. KATHĪS. 18, 90. Am Ende eines adj. comp. PAÑĪAT. 231, 13. RAGH. 3, 34. AMAR. 16. f. आ KATHĪS. 20, 108. Vgl. उत्कंधर und शिरोधरा. — 2) m. N. einer Pflanze, Amaranthus oleraceus (मारिषवृत्) RĀGĀN. im ÇKDr. — 3) m. Wolke (कम् Wasser + धर tragend) TRIK. 1, 1, 82. H. an. MED.

कंधि 1) m. Meer (कम् Wasser + धि haltend). — 2) f. Hals (कम् Kopf) RĀGĀN. im ÇKDr. Vgl. शिरोधि.

कन 1) m. N. pr. eines Rshi R. 5, 91, 7. — 2) n. a) Ohnmacht. — 2) Sünde ÇABDAM. im ÇKDr. — Var.: कन.

कन्यका (von कन्या) f. gaṇa lipikaḍi zu P. 7, 3, 45, VĀRTT. 6. 1)